

খোতবা জু'মা

ছেয়েদেনা হজৰত আকদছ আমিরুল মোমিনিন খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম (আইঃ) য়ে ২০১৬ চনৰ ১০ জুন তাৰিখত লওনৰ বায়তুল ফুতুহ মছজিদত প্ৰদান কৰা জু'মাৰ খোতবাৰ সাৰাংশ।

ৰোজাৰ আচল উদ্দেশ্য হ'ল তোমালোকে তাকওয়াৰ চৰম শিখৰলৈ উন্নতি লাভ কৰা। এটা মাহ তাৰেই চেষ্টা প্ৰচেষ্টাৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। উক্ত মাহতেই নিজৰ তাকওয়াৰ মানদণ্ড উন্নত কৰা, যি তাকওয়ায় তোমালোকৰ পুণ্যৰ মানদণ্ড উৰ্ধমুখী কৰিব। এইটোয়েই তোমালোকক নেকিৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত ৰাখিব আৰু আল্লাহ তায়লাৰ সান্নিধ্য যাঁচিব আৰু এনেদৰেই অতীতৰ সকলো গোণাহৰ পৰা মুক্তি লাভ হ'ব।

তাছাছদ, তাউয আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে ছুৰা আল-বাকাৰৰ নিম্নোক্ত আয়াত পাঠ কৰি অনুবাদ উপস্থাপন কৰে।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ

অৰ্থাৎ:- “ হে বিশ্বাসী লোক সকল ! তোমালোকৰ ওপৰত এনেদৰে ৰোজাৰ দায়িত্ব অৰ্পন কৰা হৈছে- যিদৰে তোমালোকৰ অতীত প্ৰজন্মৰ ওপৰত দায়িত্ব অৰ্পন কৰা হৈছিল যাতে তোমালোকে তাকওয়াৰ অধিকাৰী হোৱা।”

হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে উক্ত আয়াতত আল্লাহ তায়লা এনেকুৱা এটা বিষয়ৰ প্ৰতি মনযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে, যিটোয়ে আমাৰ ইহজগত আৰু পৰজগত মনোমোহা কৰি তুলে। সেই তত্ত্ব কথাটো হ'ল **لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ** গতিকে ৰোজাৰ মাহাত্ম আৰু গুৰুত্বক এই কাৰণে প্ৰধান্যতা দিয়া হোৱা নাই যে ইছলামৰ পূৰ্বৰ ধৰ্মবোৰত ৰোজা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা আছিল বৰং গুৰুত্ব হ'ল, এই কথাৰ যে তোমালোকে তাকওয়া (খোদাৰ প্ৰতি ভয়বিশ্বাস) অৰ্জন কৰা যাতে পঙ্কিলতাৰ হাতসাৰিব পৰা। আঁহজৰত (ছাঃ) য়ে কৈছে যে- খোদা তায়লায় তোমালোকক ভোকে-পিয়াহে আতুৰ কৰি ৰখাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। ৰোজাৰ আচল উদ্দেশ্য হ'ল- তোমালোকে তাকওয়াৰ চৰম শিখৰলৈ উন্নতি লাভ কৰা। এটা মাহ তাৰেই চেষ্টা প্ৰচেষ্টাৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। উক্ত মাহতেই নিজৰ তাকওয়াৰ মানদণ্ড উন্নীত কৰা, যি তাকওয়ায় তোমালোকৰ পুণ্যৰ মানদণ্ড উৰ্ধমুখী কৰিব। এইটোৱেই তোমালোকক নেকিৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত ৰাখিব আৰু আল্লাহ তায়লাৰ সান্নিধ্য যাঁচিব আৰু এনেদৰেই অতীতৰ সকলো গোণাহৰ পৰা মুক্তি লাভ হ'ব। আঁহজৰত (ছাঃ) য়ে এঠাইত উল্লেখ কৰিছে যে- যিজন ব্যক্তিয়ে বমজান মাহৰ ৰোজা প্ৰকৃত ঈমানৰ সৈতে পালন কৰে আৰু নিজৰ প্ৰবৃত্তি বশ কৰি ৰোজাৰ ব্ৰত পালন কৰে, তাৰ অতীতৰ সকলো গোণাহ ক্ষমা কৰি দিয়া হয়। গতিকে যিহেতু অতীতৰ সকলো পাপৰ পৰা ক্ষমা লাভ হয় আৰু আকৌ তাকওয়া ধাৰণ কৰি মানুহে তাৰ ওপৰত দৃঢ় ভাৱে স্থিতি লাভ কৰে তেন্তে তেনেকুৱা মানুহ নিশ্চিত ভাৱে বমজান মাহ পাৰ কৰি অহাৰ ফলস্বৰূপেই কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰে অৰ্থাৎ তেওঁ নিজৰ জীৱনৰ আচল উদ্দেশ্য বিচাৰি পায়। তাকওয়াৰ যি অমৃত ফল কোৰ'আন কৰিমত পোৱা যায় তাৰ এটা লাভ সম্পৰ্কে আল্লাহ তায়লা নিজে এয়া বৰ্ণনা কৰিছে যে- **فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَأُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ**

গতিকে হে বিবেক সম্পন্ন সকল আল্লাহ তায়লাৰ তাকওয়া অৱলম্বন কৰা যাতে কৃতকাৰ্য হ'ব পাৰা। কোন সেইজন, যিজনে সাফল্য অৰ্জন কৰিব নিবিচাৰে। জাগতিক সাফল্য বমক-জমক সকলো ক্ষনস্থায়ী যি ইয়াতেই ৰৈ যাব। আচল কৃতকাৰ্যতা হ'ল সেয়া যি পৰমাৰ্থিক জগতৰ কৃতকাৰ্যতা। আল্লাহ তায়লায় কৈছে যে- যদি তোমালোকৰ বিবেক আছে তেন্তে ভালকৈ শুনি লোৱা যে তাকওয়াৰ ওপৰত জীৱনৰ বাট অতিক্ৰম কৰিলেহে কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিব পাৰিবা।

হজৰত আকদছ মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে- তাকওয়া সাধাৰণ বস্তু নহয়। ইয়াৰ দ্বাৰা সকলো চয়তানৰ সৈতে সংগ্ৰাম কৰিব লাগে যিয়ে মানুহৰ স্বগত সকলো শক্তিৰ ওপৰত প্ৰধান্য বিস্তাৰ কৰি আছে। এই সকলোবোৰ শক্তি প্ৰবৃত্তি আমাৰা ৰূপে মানুহৰ ভিতৰ চৰাত চয়তান কৰ্মৰত আছে। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- জ্ঞান বিবেকেও কেতিয়াবা চয়তানৰ কবলত পৰি চয়তান হৈ উঠে। মোমিনৰ কাম হ'ল এই সকলোবোৰ শক্তিক পৰাভূত কৰা।

আকৌ তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- তাকওয়া এটা বহস্যময় তত্ত্ববিষয়, তাক অৰ্জন কৰা। খোদা তায়লাৰ মহান অনুভূতি হৃদয়ত গোঁঠি লোৱা। লোক দেখুৱা খোদাই আমল খোদা তায়লা আমলকাৰীৰ মুখলৈ ওলটাই দলি মাৰি দিয়ে। মোমিন হোৱাটো অত্যন্ত কঠোৰ কাম। উদাহৰণ স্বৰূপে যদি কোনোবাই কয় যে তুমি নিজেই এনেদৰে কলম চলাইছা তেন্তে আকৌ তুমি কিয় খং কৰিছা ! তোমাৰ বিদ্যা জ্ঞান আল্লাহ তায়লাৰ বাবেই ! এই ক্ৰোধ দৰাচলতে এই কাৰনেই জন্মে যে তাৰ যি অনুৰাগ সেয়া ন্যায্য সঙ্গত নহয়। প্ৰকৃততে যেতিয়ালৈকে মানুহ জীৱন্তে মৃতবত নহয় তেতিয়ালৈকে তেওঁ মোত্তাকী হ'ব নোৱাৰে। আৰু কৈছে যে- মজিজা আৰু ইলহাম আদি প্ৰকৃত তাকওয়াৰ বহিঃ প্ৰকাশ আৰু এয়াই সুলক্ষণ তাকওয়া।

সেই বুলি তুমি ইছলাম আৰু সত্য সপোন বিচাৰি চলাখ নকৰিবা বৰং তাকওয়া অজনাৰ্থে যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিবা। যিজন মোত্তাকী তাৰ ওপৰত হোৱা ইলহাম সত্য আৰু যদি এজনে তাকওয়াদাৰ নহয় তেন্তে তাৰ ইলহাম বিশ্বাসযোগ্য নহয়। তাত চয়তানৰ ভাগ অংশ আছে। কোৰ'আন কৰিমত তাকওয়াৰ বহস্যময় বাটৰ সন্ধান দিয়া আছে। সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ নবীৰ উম্মত সয়ং সম্পূৰ্ণ হোৱা উচিত। গতিকে যেনেকৈ আঁহজৰত (ছাঃ) খাতামান্নাবীঈনৰ মৰ্যদা লাভ কৰিছে তেনেকৈ তেখেত (ছাঃ) ৰ ওপৰতেই নবুয়তৰ চৰম উৎকৰ্ষ সাধনৰ অন্তিম পৃষ্ঠা জাপ খাই গৈছে। এতিয়া যিজনে আল্লাহ তায়লাক সন্তুষ্ট কৰিব বিচাৰে আৰু তাৰ মজিজা দেখিব বিচাৰে আৰু মজিজাৰ কেৰামত দেখাৰ ইচ্ছা আছে তেন্তে তেওঁ নিজৰ জীৱণকেই এটা মজিজা স্বৰূপে গঢ়ি তুলক। গতিকে এনেকুৱা জাগৰণ আমি আমাৰ মাজত আনিব লাগিব। আমি আঁহজৰত (ছাঃ) ৰ মান্য কাৰী আৰু তেখেত (ছাঃ) ৰ উম্মত তেখেত (ছাঃ)ৰ পৱিত্ৰ জীৱনাদৰ্শ আমাৰ বাবে বৈ আছে, যাৰ হতুৱাই আল্লাহ তায়লাৰ সৈতে সম্পৰ্ক বঢ়াই প্ৰকৃত তাকওয়াৰ জন্ম দিব পাৰি।

উক্ত বৰ্ণনাৰ মাজত উল্লেখ কৰিছে যে প্ৰত্যেক নেকিৰ মূলভিত্তি হ'ল তাকওয়া। গতিকে তাকওয়া অৱলম্বন কৰা। তাকওয়াৰ আন এটা অৰ্থ হ'ল ক্ষুদ্ৰত কৈ ক্ষুদ্ৰতৰ গোনাহৰ পৰা আঁতৰত থকা। তাকওয়া তাকেই কোৱা হয় যে যি বিষয়ত পাপ লুকাই থকাৰ সন্দেহ আছে তাৰ পৰা আঁতৰি যোৱা। প্ৰকাশ্য পাপৰ পৰা দুৰত থকাই নহয়বৰং যদি সন্দেহ হয় যে তাত কোনো পাপ থাকিব পাৰে তেন্তে তাৰ পৰা নিজকে আঁতৰাই ল'ব লাগিব। লগতে আৰু কয় যে হৃদয়ৰ নিজৰাৰ কাষে-কাষে সৰু-সৰু নিজৰা বৈ থাকে যেনে মুখৰ পৰা ওলাই অহা মাত কথা। যদি কোনো এজনে ৰোজা ধৰা সত্ত্বেও বেয়া ভাষা প্ৰয়োগকৰে আৰু কাজিয়া বিবাদ আৰু গালি শপনি দিয়াৰ পৰা দুৰত নাথাকে আৰু বেয়া কাম কৰি থাকে তেন্তে বুজিবা যে তাৰ হৃদয় পৱিত্ৰ নহয় আৰু তেওঁ তাকওয়াৰ পৰা বহু দুৰত আছে।

আকৌ এই ফালে মনযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে যে গৰীৰ মিছকিনৰ দৰে জীৱণ যাপন কৰা উচিত। তাকওয়া দাৰৰ বাবে চৰ্ত হ'ল তেওঁ দুখীয়া মিছকিন সকলৰ দৰে জীৱনৰ বাট অতিক্ৰম কৰিব লাগিব। এয়া তাকওয়াৰ এটা শাখা যাৰ দ্বাৰা আমি নাজায়েজ আত্মস্বাৰ্থৰ সৈতে যুঁজিব লাগিব। অকাৰণতে হোৱা ক্ৰোধ দমন কৰিব লাগিব। সমাজ আৰু সময় সাপেক্ষে কেতিয়াবা ক্ৰোধাঘিত হোৱা জায়েজ কিন্তু নাজায়েজ ক্ৰোধ যেনে সৰু-সৰু কাজিয়া বিবাদ আদিৰ পৰা দুৰত থকা কৰ্তব্য। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- ডাঙৰ-ডাঙৰ সাধুপুৰুষ আৰু সত্যবাদী সকলৰ বাবে শেষ আৰু চৰম শীৰ্ষ বিন্দু হ'ল আত্মসাৎ আত্মস্বাৰ্থৰ পৰা দুৰত থকা। লগতে কৈছে যে- মই নিবিচাৰো যে মোৰ জমাতত পৰস্পৰে সৰু-ডাঙৰ ভাৱাপন্ন হৈ এজনে আনজনৰ ওপৰত অহংকাৰ বা গৰ্ব বোধ কৰে আৰু সেয় দৃষ্টিৰে দেখে। খোদা তায়লাহে জানে কোনে ডাঙৰ আৰু কোনে সৰু। এয়া হ'ল একধৰণৰ অসন্মান, যাৰ ভিতৰত নিহিত হৈ আছে ঘৃণা, ভয় হ'ল এই ঘৃণাৰ বীজ

অংকুৰিত হৈ যেন তাৰ ধংসৰ কাৰক হৈ নপৰে। কিছুমান মানুহে প্ৰতিপত্তি শালীৰ ওচৰত অতি ভক্তি দেখুৱায় কিন্তু ডাঙৰ হ'ল তেওঁ যিজনে মিচকিনৰ কথা মিচকিনি হৃদয়েৰে শুনে আৰু তাৰ সমবেদনা জনায় আৰু তাৰ কথাত সন্মান জনায়। ককৰ্থনা মুখত নোলাবা য'ত কাঁইটে বিন্দে।

মোত্তাকী কোনে এই বিষয়ে কবলৈ গৈ তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- খোদাৰ বাণীৰ পৰা পোৱা যায় যে- মোত্তাকী হ'ল তেওঁ যিজনে সাধুতা আৰু মিচকিনৰ দৰে চলে, দস্তালি মাৰি কথা নকয় বৰং নশতাৰে কথা বতৰা কয়। লগতে কয় যে- আমি সকলো অৱস্থাতেই সেয়া কৰা উচিত যাৰ দ্বাৰা আমাৰ সাফল্য অৰ্জন হয়। আল্লাহ তায়লা কাৰো ঠিকাদাৰ নহয়। সি একমাত্ৰ তাকওয়াহে বিচাৰে যিজনে তাকওয়া লাভ কৰিব তেওঁ শীৰ্ষ স্থানত উপনীত হ'ব।

আকৌ উল্লেখ কৰে যে কেনেকৈ প্ৰকৃত জ্ঞান আৰু বিবেক-বিবেচনা অৰ্জন কৰিব পাৰি। দৰাচলতে প্ৰকৃত জ্ঞান, বিবেক আল্লাহ তায়লাক অনুধাৱণ কৰা অবিহনে আহৰণ কৰা অসম্ভৱ। সেই বাবেই কোৱা হৈছে যে মোমিনৰ জ্ঞানৰ পৰিধিক ভয় কৰিবা কাৰণ সেয়া হ'ল ঐশী আলোকৰ মাধ্যমাৰে তেওঁলোকে দেখিবলৈ পায়। সত্য বিবেক জ্ঞান তাকওয়া অবিহনে কেতিয়াও লাভ কৰিব নোৱাৰি।

আকৌ উল্লেখ কৰিছে যে যদি জমাতৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈছা আৰু ইছলামৰ বাবে সেৱা আগবঢ়াবলৈ ইচ্ছা আছে তেন্তে তাকওয়া আৰু পৱিত্ৰতা আহৰণ কৰা। ইছলামৰ সেৱা কেৱল মুখেৰে উচ্চাৰণ কৰিলে বাস্তবায়িত নহয় বৰং তাকওয়া আৰু পৱিত্ৰতাৰ একান্ত প্ৰয়োজন আছে। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- প্ৰথমে আচল উদ্দেশ্যৰ ফালে আগবাঢ়িব লাগিব অৰ্থাৎ যেনিবা পহৰাৰত চোকা দৃষ্টিৰ সতৰ্ক সৈনিক। যেনেকৈ শত্ৰুৰ বাট আগচিবলৈ সীমাত সুসজ্জিত ঘোঁৰা থিয় কৰা হয় যাতে শত্ৰুপক্ষই সীমা অতিক্ৰম কৰিব নোৱাৰে তেনেকৈ তুমি সাজু হৈ লোৱা। পহৰাৰত চোকা দৃষ্টি সতৰ্ক সৈনিক সম্পৰ্কে ব্যাখ্যা কৰিবলৈ গৈ তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- সীমাত সুসজ্জিত ঘোঁৰাৰ সৈতে সৈনিক অৱস্থান কৰোৱা হয় যাতে শত্ৰুয়ে আমাৰ সীমা পাৰ হৈ আহি ভিতৰ সোমাব নোৱাৰে তেনেদৰে তুমি সাজু হৈ লোৱা যাতে এনেকুৱা নহয় যে শত্ৰুয়ে সীমা পাৰ হৈ আহি ইছলামৰ ক্ষতি সাধন কৰে। উল্লেখ কৰিছে যে- মই আগতেই বৰ্ণনা কৰিছো যে- যদি তুমি ইছলামৰ খিদমত কৰিব বিচৰা তেন্তে তাকওয়া আৰু পৱিত্ৰতা অৱলম্বন কৰা। যাৰ হতুৱাই তুমি নিজে খোদা তায়লাৰ সজ্জিত নিৰাপত্তাৰ আবেষ্টনীত আহিব পাৰিবা। লগতে খিদমতৰ সুবিধা লাভ কৰিব পাৰিবা লগতে কৈছে যে- আল্লাহ তায়লাৰ কৃপা সদায় মোত্তাকী আৰু পৱিত্ৰ বান্দা সকলৰ সৈতে সংলগ্ন থাকে। নিজৰ চৰিত্ৰ এনেকুৱা হোৱা উচিত নহয় যে তাৰ দ্বাৰা ইছলাম কলুষিত হয়। কোনো মুছলমানে যদি মদ পান কৰিছে তেন্তে সেয়া কি যে কৰিছে। যেনিবা মুৰৰ পাণ্ডুৰি ভৰিত বান্দি দুৰ্গন্ধময় নদমাত পৰিছে আৰু পুলিচৰ জুতাৰ কোব খাইছে আৰু হিন্দু, ঈছাই সকলে তাক চাই হাঁহিছে। এনেকুৱা চৰিত্ৰ কেৱল তাৰ বাবেই অসন্মানৰ কাৰণ নহয় বৰং ইছলামৰ মেৰুদণ্ডতহে আঘাত কৰে। গতিকে নিজৰ চলন ফুৰন এনেকুৱা পৱিত্ৰ কৰা যাতে কাফিৰ সকলেও তোমাৰ বা ইছলামৰ সমালোচনা কৰিবলৈ সুবিধা নাপায়।

হুযূৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে আমি হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ক মান্য কৰিছো কাৰণ ধৰ্মত ভাঙোণ লাগিছে আৰু প্ৰকৃত ইছলামী শিক্ষাৰ ওপৰত কোনেও চলা নাই। যদি ইছলামৰ প্ৰকৃত মনোৰম শিক্ষাৰ ওপৰত চলিবলৈ আছে তেন্তে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ক মান্য কৰিব লাগিব। তাৰ পিছত প্ৰশ্ন হ'ল যে আমি বেয়াৰ হাত সাৰিব পাৰিছোনে নাই? মিছা এনেকুৱা এটা বেয়া বস্তু যদিও দেখিবলৈ সাধাৰণ যেন লাগে কিন্তু বহুত ডাঙৰ এটা বেয়া। আজি পৰ্যালোচনা কৰি চালে গম পোৱা যায় যে অধিকাংশই মিছাৰ কৰলত পৰি আছে। গতিকে বয়াত আৰু তাকওয়াৰ উদ্দেশ্য হ'ল যে আমি যেন এই পঙ্কিতাৰ পৰা আঁতৰি থাকো। ইয়াত অহা বহুতেই ধৰ্মৰক্ষার্থে নিজৰ দেশ এৰিছে কাৰণ তাত ধৰ্ম পালনৰ অধিকাৰ খৰ্ব কৰা হৈছে ধৰ্মীয় স্বাধীনতা দিয়া হোৱা নাই। গতিকে আমি পশ্চিমীয়া দেশ সমূহত থকা সকলে সাৱধান হোৱা উচিত যাতে আমাৰ অতি নগণ্য কাম নাইবা কথাত এনেকুৱা প্ৰকাশ নাপায় যে আমি মিছলীয়া। নাইবা আমি অন্যাৰ ভাৱে লাভ আহৰণৰ চেষ্টা কৰিছো। গতিকে তাকওয়া সন্মুখত ৰাখি সকলোৱে নিজকে নিজে তুলাচনীত জুখি চোৱা উচিত।

আকৌ আল্লাহ তায়লাৰ প্ৰতি ভয় ভীতি সম্পৰ্কে তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে আল্লাহ তায়লাৰ ভয় অন্তৰত থকা মানে হ'ল মানুহে নিজৰ বিবেকৰ তৰ্জুত ওজন দিব লাগিব যে কিমানদূৰ তাৰ কথা আৰু কামৰ মাজত মিল আছে কি তেওঁ কৈ আছে আৰু কামত কি কৰি আছে। যদি তাৰ কথা আৰু কামৰ মাজত সামঞ্জস্য নাই তেন্তে তেওঁ আল্লাহ তায়লাৰ ক্ৰোধৰ বলি হ'ব লাগিব। যি হৃদয় অপৰিত্ৰ তাৰ কথা যিমনেই পৰিত্ৰ হওঁক খোদা তায়লাৰ দৃষ্টিত তাৰ একো দাম নাই। যদি হৃদয়ত পঙ্কিলতা, কামত নাই সততা কথাত যিমনেই থাকক পৰিত্ৰতা, সেয়া খোদা তায়লাৰ দৃষ্টিত মূল্যহীন। বৰং খোদা তায়লাৰ ক্ৰোধ হে বৰ্ষিত হ'ব। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে - মোৰ জমাতৰ অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা সকলে বুজি লওক; মোৰ ওচৰত আহিছে এই বাবেই যাতে বীজ বপন কৰা হয়, যাৰ পৰা ফলে ফুলে জাতিস্বাৰ বৃক্ষ হৈ উঠে। গতিকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ-নিজৰ হৃদয় কেনেকুৱা সেয়া গমি চোৱা উচিত যদি আমাৰ জমাত দুৰ্ভাগ্য বশতঃ এনেকুৱা হয় যে কথাত এটা হৃদয়ত লুকাই আছে আন এটা তেন্তে অস্তিমত ভাল ফল নোওলায়।

আকৌ তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- বিশেষকৈ জমাতৰ বাবে পূৰ্ণ তাকওয়াৰ প্ৰয়োজন আছে। এই কাৰণেই যে সিহঁতে এনেকুৱা এজন ব্যক্তিৰ লগত সম্পৰ্ক গঢ়িছে আৰু ছিলছিলৰ বয়াত গ্ৰহণ কৰিছে যিজনে আল্লাহ তায়লাৰ ফালৰ পৰা প্ৰত্যাদিষ্ট হোৱাৰ দাবী কৰিছে যাতে সিহঁতে যিমনেই হিংসা, বিদ্বেষ আৰু শিৰিক আদিত আক্ৰান্ত থাকক, সকলো বিপৰ্যয়ৰ হাতসাৰি মুক্তি লাভ কৰে। লগতে আৰু কৈছে যে- আপোনালোকে জানে যে যদি কোনবাই বেমাৰত আক্ৰান্ত হয় আৰু তাৰ পৰা আৰোগ্য লাভৰ বাবে ঔষধ সেৱন নকৰে বা চিকিৎসা সাৰ বাবে কষ্ট স্বীকাৰ নকৰে তেন্তে বেমাৰ ভাল নহয়। যেনেকৈ মুখমণ্ডলত সামান্য এটা ক'লা দাগ পৰিলে চিন্তাৰ কাৰণ হৈ পৰে যে গোটেই মুখমণ্ডলত এয়া বিয়পি গৈ কলা হৈ পৰেনেকি। তেনেদৰে গোনাহও এটা দাগ। সৰু গোনাহ এটা গৈ-গৈ ডাঙৰ গোনাহত পৰিনত হয়। যেনেকৈ মুখত পৰা এটা সৰু ক'লা দাগ এসময়ত সিঁচৰিত হৈ গোটেই মুখমণ্ডল ক'লা কৰি পেলায় তেনেকৈ গোনাহেও মানুহক মলিন কৰি পেলায়।

আল্লাহ তায়লা আমালোকক বমজানৰ এই পৰিত্ৰ মাহত আল্লাহ তায়লাৰ নিৰ্দেশ অনুসাৰি তাকওয়া অৰ্জন কৰিবলৈ সামৰ্থ দান কৰক। আমালোকক হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ জমাতৰ সেই লোক সকলৰ দৰে বনাওক, যি সকলে সকলো ধৰণৰ পঙ্কিলতাৰ পৰা পৰিত্ৰ আৰু খোদা তায়লাৰ সন্তোষ্টি অৰ্জনৰ্থে আমলকাৰী আছিল। উক্ত মাহত আমালোকক এনেকুৱা পৰিত্ৰ হৈ ওলাই আহিব দিয়ক আৰু নেকিৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত কৰক যাতে আমি এৰি অহা মলিনতাই আকৌ আমাক আৱৰি নধৰে। আল্লাহ তায়লা আমালোকক এই সকলোবোৰৰ সামৰ্থ দান কৰক। আমিন।

Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 10th June 2016

BOOK POST (PRINTED MATTER)

To

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G.Road W/N- IV Bongaigaon Assam 783384. # 9864337890